

120 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Leere?.....Belnêênt!.....Waarke!

't Zel zôwat in '37 gewist zijn, dà 'k van school kwam en d'r mos temet een diensie vor me gezocht worde. D'r wier zô hier en daer wel 's gevroge, of ze nie wat wisse, en .... Ja hoor! M'n vaoder waarkte bij Nederlovve op de wurf en daer wist 'r êên wel wat voor mijn. Fijn, want opvreterers konne ze toendertijd niet gebruike, dà 's te begriipe ok! Vreemde ôôge dwinge nou êênmael en và-je moeder wou-ie niet lere. Zô was 't en niet aandere. Daer viel niet aan te torne.

Wat 'r nou percies was bepraot, dat weet niet, maor een faait was, dà 'k al gaauw de pineut was. Voor êênen daolder in de week, mit de kost, van 's oches zeuvene tot 's aeves zeuvene. 'k Mos 's oches drie kwertier lôôpe en 's aeves weer, maor daer hà m'n waarkhuis gêên boodschoep aan. Afspraak is ommers afspraak. D'r wier me duidelijc verteld wat me te wachte sting. Eerst schoenepoetse, bedde afhaole, taofel dekke en ete! D'n eerste uitbrander hà 'k gelijk al te pakke an de zeun van die mense, want 'r zou stof in z'n thee zitte. Laeter bleek, dat dat hêêlemael mijn schuld niet was, maor de schrik, hee. Dertien jaer, wat is dat nou. Veuls te jong om te inkeseere.

's Zaeterdas was de uitbetaoling. Ze hadde een kroijenierswinkeltjie en d'r wazze zuurties die slecht verkocht wiere, die zatte op êên grôôte klont in een glaoze pot. Daer wier dan een stuksie afgestoke en dat ging in een puntkokertie. Dat was m'n snoep voor 's zaeterdas en 's zondas. Toe 'k enkelde weke in dienst was hà 'k al zes gulde opgespaord en d'r wier gedocht, dà 'k mor 's bij Bouwmanne mos gaon vraege of dat r gêên fiets op afbetaoling kon worde gekocht. Bouwman zee: "Bèjaot maaid, jij krijg van Bouwmanne een mooie fiets en een boeksie waer we 't in kanne schrijve azzie wat afbetaold hêt". Zô gebeurden 't. Nae vier weke wou 'k bij Bouwmanne zes gulde gaon afbetaole. Hij keek 's op d'n daotum van kôôp en sting te rekene. "Wat verdien jij aagelijc, kuikentjie", vroeg Bouwman. Ik zee: "Êên daolder in de week, Bouwman". "Zô, zô, liefie, en nou breng-ie mijn zes gulde in de vier weke, dan hê-je niks meer over voor je aagie.

"Belnêênt", zee 'k, "mor de fiets mot toch eerst betaold worde." Daer kom niks van in, hier hê-je êên gulde trug en over vijf weke kom-ie weer vijf gulde brenge, dan hou-ie nog wat over ok. Die fiets wordt eevel wel betaold hoor. Daer doen we gewoon wat langer over. Kijk, dat was nou ók de ouwe tijd. 'k Ben 'm nog aarg dankbaor Die fiets kostte achtentwintig gulde. Rente? Daer dee Bouwman niet aan mee. 'k Hoefde lekker nie meer te lôôpe, hoezee!

Onze hartelijc dank aan de inzenster van dut stuksie. Ze weunde vroeger op Beneeye Kaark. 't Is trouwes opvaalend, d1a-me veul meer verhaoltjies van Beneeyene en van Baonhoek krijge, dan van Bove Kaark. Hoe zou dat komme? Wie doet 'r wat aan? Nou we 't 'r toch over hebbe..... We hore nogal 's dat de stuksie uitgeknipt en opgestuurd worde naer familie en kennisse. Soms hêêlemael naer Aofrikao, Cannedao en Australië. Stuurt u ze ok op? Waer naer toe? Laet 't ons assieblieft 's wete. We zijn aarg benieuwd.